

---

# KAZUISTIKY

---

## Homosexuální pedofilie u žen

---

Zimanová J., Weiss P.

Psychiatrická léčebna Horní Beřkovice,  
ředitel MUDr. J. Tomeček  
Sexuologický ústav 1. LF UK a VFN, Praha,  
přednosta doc.MUDr. J. Zvěřina, CSc.

---

### SOUHRN

Autoři uvádějí kazuistiku 33leté ženy obviněné z pohlavního zneužívání svých dvou prepubertálních dcer. Anamnestickým sexuologickým i zaměřeným vulvoplethysmografickým vyšetřením u ní zjišťují přítomnost parafilie ve smyslu homosexuální pedofilie. Poukazují na problémy při stanovování prevalence sexuálních deviací u žen i prevalence ženské sexuální delikvence.

**Klíčová slova:** parafilie, ženská sexuální delikvence, homosexuální pedofilie.

### SUMMARY

#### Zimanová J., Weiss P.: Homosexual Pedophilia in a Female

The authors describe the case report of a 33-years woman accused sexual abuse of two prepubertal daughters. The anamnestic sexological examination as well as vulvoplethysmographic examination revealed the presence of paraphilia in the sense of homosexual pedophilia. The authors draw attention to problems in determining prevalence of paraphilias in women and prevalence of female sexual delinquency.

**Key words:** paraphilia, female sexual delinquency, homosexual pedophilia.

Čes. a slov. Psychiat., 104, 2008, No. 7, pp. 362–364.

---

### ÚVOD

Při studiu deviantologické literatury je nápadné, že zmínky o sexuálních odchylkách u žen jsou velmi vzácné, jakoby sexuální deviace skutečně byly výhradně doménou mužů. I mezi pachateli sexuálních deliktů jsou ženy naprostou výjimkou, a pokud jsou pro podobný trestný čin vyšetřovány, je méně pravděpodobné než v případě mužských pachatelů, že budou taky souzeny a odsouzeny [8]. Sexuální delikventky však přesto nepochybně existují, i když je jich méně než u mužů. I když Weisz a Earls [12] odhadují poměr mezi muži a ženami v souborech pachatelů sexuálních deliktů na 10:1 až 20:1, naše forenzní a klinická praxe svědčí dokonce o ještě podstatně vyšším nepoměru. Feministky dle Maletzského [6] sice tvrdí, že tento rozdíl je tak velký spíše díky kulturním vlivům než pro biologické dispozice, přesto však podobný poměr platí i v kulturně velmi odlišných společnostech.

V předložené práci uvádíme kazuistiku relativně velmi vzácného případu pravé sexuální deviace u ženy. Je to pravděpodobně jediný prokazatelný

a dokumentovaný případ pravé ženské pedofilie, se kterým jsme se setkali během naší soudněznalecké i terapeutické praxe.

### KAZUISTIKA

*L. B., 33letá obviněná z trestného činu pohlavního zneužívání, kterého se měla dopustit tím, že opakovaně ve svém bydlišti osahávala na prsou a na přirození své dvě dcery, 12letou a 6letou. V rámci trestního stíhání bylo nařízeno její znalecké sexuologické a psychiatrické vyšetření.*

*Při anamnestickém vyšetření uvedla, že její rodiče se rozvedli ve třech letech jejího věku, pamatuje se, jak se vzájemně mlátili. Od té doby otce neviděla, nemá o něm zprávy. Není informována o žádné významnější psychiatrické hereditě v bližším příbuzenstvu, jen matka hodně pila a taky se ambulantně psychiatricky léčila, neví však proč. Matka se po rozvodu přestěhovala k jinému muži, který explo-randku asi ve čtyřech letech osahával. Matka partneru hodně střídala, sama tvrdila, že jich měla asi*

500. V dětství byly s explorandkou problémy, byla nezvladatelná, utíkala, učitelky ji musely na vycházce vodit na provázku. Od první třídy byla v péči psychiatrů. Ve škole lhala, kradla, podváděla, ubližovala dětem, týrala zvířata. V 10 letech byla opět zneužívána dalším partnerem matky, pouze nekoitálně. Druhá matky nenáviděla, dokonce plánovala, že ho zavraždí.

Dysfunkce rodiny měla negativní vliv i na školní prospěch a na chování, se kterým měla problémy prakticky až do doby učení. Vyučila se dámskou krejčovou, profesionálně se však neadaptovala, dosud odpracovala pouze několik let, a to nikoli v oboru, ale jako pomocná síla.

Nebyl u ní zjištěn abusus alkoholu či drog. Soudně trestána v minulosti nikdy nebyla. Její sociální vztahy jsou však defektní, sociální přizpůsobení se jí nedaří, vztahům s lidmi nerozumí, projevuje schizoidní rysy s tendencemi ke snění a útěku k víře (vstoupila ke Svědkům Jehovovým). V minulosti byla opakovaně psychiatricky hospitalizována, měla deprese, pokoušela se taky o sebevraždu, dostávala antidepresiva.

### **Vita sexualis:**

V dětství – jak bylo už uvedeno – byla sexuálně zneužívána dvěma partnery matky. Ve 12 letech se mazlila s kamarádkou. První soulož měla ve 14 letech s bratrancem, celkově měla styk asi s 15 muži. Nebyla do nich zamilovaná, jenom spolu měli styky. V 17 letech poprvé otěhotněla, otec dítěte se k němu nehlásil, tak si našla jiného a s ním měla další dceru. I s ním se pak rozešla. Aktuálně je bez partnerského vztahu.

Děti ji vždy zajímaly, dovedla si s nimi povídat, měla je ráda, rozumí jim víc než ostatní dospělí, i cizí děti ji chtěly za matku. Představovala si, jaký by s nimi byl intimní styk. Po dětech cítila silnou touhu, když je viděla na ulici, nemohla na nic jiného myslet. Při pohlavním styku s mužem se vzrušila jen tehdy, když si představovala, že se na ni dívají holčičky, jednou se na ni ta starší při styku s partnerem dívala. Asi jednou týdně masturbuje, vzrušuje ji představa, jak se mazlí s holčičkami. Při masturbaci si představuje onanující děti, tak ve věku 6 až 10 let. Nezájemají ji ty starší, musí to být jasně malé děti, bez známek pohlavního dospívání. Přitahovaly ji vlastní i cizí děti, má nutkání je hladit a mazlit se s nimi, u těch cizích se však obávala důsledků. Ve věku 17 let jednou osahávala 13letého kluka, byla tam na mejdanu, hrála si s ním s autičky, pak s ním měla v pokoji styk. Zdají se jí i erotické sny, jak se malé holčičky a kluci vzájemně dotýkají.

### **K trestné činnosti:**

Když byly starší dceři tři roky, začala cítit velmi naléhavou potřebu na ni sahat. Zneužívala ji narázově, buď při koupání nebo oblečenou, osahávala ji na prsou nebo v rozkroku, na genitálu. Později začala

tímto způsobem zneužívat i druhou dceru. Nikdy je nenutila, nikdy jim nevyhrožovala, když se to některé nelíbilo, tak skončila a třeba to druhý den zkusila znova. Starší dceru přestala zneužívat když jí bylo 11 let.

**Vulvopletysmografické vyšetření** (provedeno konzultantem dr. Trojanem přístrojem Farrall / CAT 600):

Reaktivita v době stimulů i po nich jeví atypické rysy, imponuje především malou odezvou na heterosexuální aktivity mezi dospělými, malou odezvou na dospělé osoby obou pohlaví. Nejvyšší reakce byly zaznamenány na prepubertální dívky v neutrální poloze i při mutuálních sexuálních aktivitách. Uzáviráno s diagnózou homosexuální pedofilie.

Podle závěrů znaleckého vyšetření bylo u obviněné zjištěno podstatné snížení ovládacích schopností pod vlivem zjištěné parafilie a bylo doporučeno nařízení ochranné sexuologické léčby.

---

## **DISKUSE A ZÁVĚR**

---

Podle O'Connora [9] například ve Velké Británii spáchaly v letech 1975 až 1984 ženy 1,5 % pedofilních deliktů a 1 % sexuálních deliktů obecně. Jejich pedofilní delikty byly nejčastěji incestního typu, při sexuálně násilných činech byly ve většině případů tyto ženy odsouzené pro napomáhání trestnému činu jako spolupachatelky muže, který se dopustil znásilnění.

Výsledky studie Travina a spol. [10] potvrdily, že sexuální delikventky tvoří celkem 1,65 % ze všech odsouzených žen v USA. Byly trestány většinou pro sexuální zneužití, méně pak pro sexuální agresi – to pouze asi v sedmině případů. Pro znásilnění však byly trestány častěji než v Británii jako hlavní pachatelky, tedy ne jako pouhé spolupachatelky mužů.

Ve Fallerově [3] výzkumu byla většina (asi 75 %) z jeho souboru 40 pachatelek zneužití trestána za incestní delikty, přičemž tyto delikty se nejčastěji odehrály formou skupinového sexu za účasti dětí. Ve dvou třetinách uvedených případů byly oběťmi dívky, v průměrném věku kolem šesti let. Polovina z pachatelek těchto činů měla přitom psychiatrickou diagnózu, pachatelky nezřídka trpěly mentální retardací a často byly i psychiatricky léčené. Sociálně a vzdělanostně byly většinou výrazně podprůměrné, častá byla i diagnóza závislosti na alkoholu či drogách.

Mezi odborníky existuje shoda ve zjištění, že většina sexuálních deliktů žen má formu sexuálního zneužití dětí, a to zvláště v rámci přibuzenstva (incestního typu). Na rozdíl od mužských pachatelů jsou oběti jejich činů méně specifické dle pohlaví (některé výzkumy uvádějí převážně homosexuální charakter, jiné však heterosexuální charakter pedofilních deliktů páchaných ženami, přičemž asi třetina pachatelek zneužívá děti obou pohlaví) [5].

V případech pedofilních deliktů páchaných žena-

mi často nejde o pouhý jednorázový akt zneužití, ale o opakované pedofilní aktivity. Ve výzkumu Mathewsově a spol. [7] měla v souboru 67 mladých žen obviněných ze sexuálního zneužití nadpoloviční většina z nich více než jednu oběť. Čtvrtina pachatelek měla se svou obětí vaginální či anální soulož a téměř polovina s ní realizovala orální aktivity. Pětina pachatelek použila při zneužití násilí. Většina vykazovala i v tomto výzkumu výraznou osobnostní a rodinnou patologii, mnohé ženy trpěly depresemi nebo posttraumatickou stresovou poruchou. V anamnéze měly často pokusy o sebevraždu, útoky z domova, antisociální projevy nesexuálního charakteru, v dětství byly samy týrané nebo sexuálně zneužívané.

V žádném z uvedených výzkumů se však autoři vůbec nezabývali otázkou možné přítomnosti deviace u pachatelek sexuálních deliktů. Je pravděpodobné, že deviantních mužů je skutečně podstatně více než deviantních žen, na základě klinické zkušenosti lze dokonce předpokládat, že jejich nepoměr vůči deviantním mužům bude možná ještě vyšší než nepoměr mezi pachatelkami a pachateli sexuálních deliktů.

Stanovení prevalence sexuálních deviací u žen komplikuje i skutečnost, že na rozdíl od mužů nejsou psychofyziologické vyšetřovací metody (tedy především vulvoplethysmografie) u žen dostatečně spolehlivé [4]. Jak však konstatují Connor a spol. [2], na rozdíl od mnoha mužských pachatelů relativně málo sexuálně kriminálních žen uvádí sexuální vzrušení jako významný motivační faktor svého deliktu.

Z epidemiologického hlediska je velmi obtížné stanovit nejenom výskyt sexuálních deviací u žen, ale je obtížné určit i skutečný rozsah ženské sexuální delikvence. O tom, že alespoň v případech sexuálního zneužití bude ženská latentní kriminalita velmi vysoká, nebo alespoň podstatně vyšší než je uváděno v policejních statistikách, nepřímě svědčí data z výzkumů sexuálních zkušeností obyvatelstva. Podle Allena [1] jsou ženy odpovědné až za 43–60 % sexuálních zneužití uváděných studenty jeho souboru a za 40–45 % zneužití uváděných trestanými sexuálními delikventy. V reprezentativním výzkumu Weisse a Zvěřiny [11] uvedlo v roce 1998 z celkem 10 % v dětství (do 15 let věku) zneužitých českých žen pouze 1 % z nich jako pachatelku dospělou ženu, z celkem 7 % zneužitých českých mužů však bylo zneužito ženou až 41 %.

I když se na základě uvedených výzkumů zdá, že naprostá většina sexuálních zneužití spáchaných ženami má nedevariantní motivaci a charakter, přesto naše kazuistika potvrzuje, že mohou existovat pedofilní delikty žen motivovaných parafilně. Vyšetřovaná pachatelka totiž kromě průkazu přítomnosti homosexuální pedofilie pomocí vulvoplethysmografického vyšetření jeví i symptomy této poruchy charakteristické pro mužské deviantní pachatele sexuálního zneužití. Prokazujeme u ní pedagogicko estetický komplex (zaujetí dětmi, dětským světem, porozumění a akceptaci v dětském

prostředí), masturbační fantazie a erotické sny spojené s představou masturbačních nebo voyeuristických aktivit dětí, apetování prepubertálních dětských objektů, konkrétní nekoitální aktivity spojené s genitálním drážděním objektů (prepubertálních dcer), dosažení sexuálního vzrušení při partnerských aktivitách s věkově přiměřeným partnerem pouze pomocí preferovaných deviantních pedofilních fantasií.

Kromě jednoznačných znaků homosexuální pedofilie však explorandka vykazovala i mnohé nesexuologické charakteristiky, které u pachatelek sexuálního zneužití uvádějí zahraniční autoři. Vykazovala výraznou osobnostní a rodinnou patologii, trpěla depresemi, v anamnéze u ní zjišťujeme útoky z domova, antisociální projevy nesexuálního charakteru, psychiatrické léčení, v dětství byla sama taky sexuálně zneužívaná. Z hlediska vlastního deviantního chování se u ní potvrzuje předpoklad o především incestním charakteru zneužívání u žen, předpoklad opakovaných aktivit (zneužívala své dcery dlouhodobě) i předpoklad menší specifčnosti objektů z hlediska pohlaví (má v anamnéze i sexuální zneužití 13letého chlapce).

---

## LITERATURA

---

1. **Allen, C.:** Women and men who sexually abuse children: A comparative analysis. Safer Society Press, Orwell, 1991.
2. **Connor, T., Frost, M., Mathews, R. et al.:** Adolescent female sexual offenders. Report No SP-93-0053, Saint Paul Foundation, Saint Paul, 1994.
3. **Faller, K. C.:** Women who sexually abuse children. Violence and Victims, 2, 1987, pp. 263-276.
4. **Henson, D. E., Rubin, H. B., Henson, C.:** Analysis of the consistency of objective measures of sexual arousal in women. J. Appl. Behav. Anal., 12, 1979, pp. 701-711.
5. **Hunter, J. A., Mathews, R.:** Sexual deviance in females. In: Laws, D. R., O'Donohue, W. (eds.): Sexual deviance: Theory, assessment, and treatment. The Guilford Press, New York, 1997.
6. **Maletzky, B. M.:** Evolution, psychopathology, and sexual offending: Aping our ancestors. Agg. Viol. Behav., 1, 1996, pp. 369-373.
7. **Mathews, R., Hunter, J. A., Vuz, J.:** Juvenile female sexual offenders. Sex. Abuse, 9, 1997, pp. 187-199.
8. **McConaghy, N.:** Sexual behavior. Plenum Press, New York, 1993.
9. **O'Connor, A. A.:** Female sex offenders. Br. J. Psychiat., 150, 1987, pp. 615-620.
10. **Travin, S., Cullen, K., Protter, B.:** Female sex offenders: Severe victims and victimizers. J. Forens. Sci., 35, 1990, pp. 140-150.
11. **Weiss, P., Zvěřina, J.:** Sexuální chování v ČR: Situace a trendy. Portál, Praha, 2001.
12. **Weisz, M. G., Earls, C. M.:** The effects of exposure to filmed sexual violence on attitudes toward rape. J. Interpers. Violence, 10, 1995, pp. 71-84.

*Prof. PhDr. Petr Weiss, PhD.  
Sexuologický ústav 1. LF UK a VFN  
Apolinářská 4  
128 00 Praha 2*